

VAZBA NOMINATIVU S INFINITIVEM

Některá verba dicendi a verba sentiendi v pasivu (zejm. videor = zdá se, že já..., dicor = říká se, že já..., narror = vypráví se, že já..., putor = lidé si myslí, že já..., existimor = panuje domněnka, že já...) uvozují tzv. nominativ s infinitivem, kde nominativ zastupuje podmět věty vedlejší podmětné a infinitiv její přísudek; podmět věty vedlejší je však jasně vyjádřen již osobou a číslem řídicího slovesa, a tak se nominativ ve vazbě nemusí vždy vyskytnout. V nominativu odpovídajícího čísla a rodu budou však veškeré větné členy rozvíjející podmět (přívlastek shodný, doplněk, jmenná část přísudku). Do češtiny se rovněž často překládají vedlejší větou se spojkou "že":

Romae videor esse, cum tuas litteras lego. (Cic.)	Když čtu tvůj dopis, zdá se mi, že jsem v Římě.
Romani videbantur regem passuri esse. (Liv.)	Zdalo se, že Římané krále strpí.
Epaminondas sibi Agamemnonis gloriam videbatur consecutus esse. (Nep.)	Epameinóndovi se zdálo, že dosáhnul slávy Agamemnéonovy.
In Graecia primum humanitas, litterae, etiam fruges inventae esse creduntur. (Cic.)	Panuje názor, že v Řecku byla objevena kultura, písmo i obilí.

Slovesa iubeo (přikazuji), veto (zakazuji), prohibeo (bráním), sino (dovoluji) uvozují v aktivu vazbu akuzativní, v pasivu pak vazbu nominativu s infinitivem, přičemž platí, že infinitiv slovesa je v aktivním tvaru, je-li vyjádřena osoba, již se něco přikazuje či zakazuje (v latině podmět věty vedlejší!). Není-li osoba uvedena, příslušný infinitiv je pasivní:

Iussus erat Ti.Claudius classem in Siciliam ducere. (Liv.)	Tiberiu Claudiovi bylo přikázáno, aby odplul s loďstvem na Sicílii.
Nolani muros portasque adire vetiti sunt. (Liv.)	Nolským bylo zakázáno přibližovat se k hradbám a branám.
Primam et secundam aciem in armis esse, tertiam castra munire iussit. (Caes.)	Prvnímu a druhému šiku přikázal zůstat ve zbrani, třetímu pak opevnit tábor.
Paulum legiones Caesar promoveri iubet. (Caes.)	Caesar přikazuje postoupit s legiemi o kus dále.

EXERCITIONES

A) *Tučně vytištěná slova převed'te do pasiva, větu patřičně upravte a přeložte:*

1. **Narrant** Helenam mulierem pulcherrimam fuisse.
2. **Iubent** nos loqui.
3. **Dicunt** Caesarem magnis virtutibus vitiisque praeditum esse.
4. **Vetuerunt** me Romam venire.
5. Ignorabam consulem nos pugnare **vetuisse**.

B) *Vyberte správný tvar a doplňte věty:*

Vobis (videtur x videmini) iustus esse. 2. Sibi (videbuntur x videbitur) beati esse. 3. Illi (visi sumus x visae sunt) victuri esse. 4. (Videbantur x videbatur) nuntii ad regem mitti. 5. Mihi (videbar x videntur) dives esse.

C) *Přeložte:*

1. Crudelius est quam mori semper mortem timere. (Sen.)
2. Spero me Athenis fore mense Septembri. (Cic.)
3. Fuit fama Themistoclem venenum sua sponte sumpsisse. (Nep.)
4. Cincinnato nuntiatum est dictatorem eum esse factum. (Cic.)
5. Tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? (Cic.)
6. Sic enim volo te tibi persuaderi, mihi neminem cariorem te esse. (Cic.)
7. Carthaginenses videbantur eum locum expugnaturi esse. (Liv.)
8. Unum hoc scito: si te habebo, non mihi videbor plane perisse. (Cic.)
9. Affectus movere

prohibebatur orator. (Quint.) 10. Quod iussi sunt, faciunt. (Caes.) 11. Redditae mihi tandem sunt a Caesare litterae satis liberales; et ipse opinione celerius venturus esse dicitur. (Cic.)